

Częstochowa, dn. 03.12.2018r

Trybunał Konstytucyjny
Al. Szucha 12a
00 – 918 Warszawa

Skarżący: A K ,
reprezentowany przez adwokata Jarosława Smolarka, adres kancelarii:
Jagiełło i Smolarek Kancelaria Adwokacka, ul. Dekabrystów 82, 42-
200 Częstochowa, numer wpisu w Izbie Adwokackiej w
Częstochowie: 328.

Sygn. akt Ts 43 / 17

ZAŻALENIE
na postanowienie Trybunału z dnia 20.11.2018r o odmowie
nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej

Zaskarżam w/w postanowienie zarzucając mu bezzasadność rozstrzygnięcia o odmowie nadania skardze dalszego biegu w sytuacji, gdy - wbrew treści zaskarżonego postanowienia - skarga spełnia warunki do jej merytorycznego rozpoznania.

Wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

UZASADNIENIE

Zaskarżone postanowienie jest bezzasadne. Skargę konstytucyjną wywiedziono opierając się głównie na poglądach Trybunału zaprezentowanych w wyroku SK -14/12. Skarżący dostrzega analogię (co nie oznacza tożsamości) pomiędzy zagadnieniem prawnym zaistniałym w tamtej, oraz w niniejszej sprawie – co szczegółowo wyjaśnił w skardze konstytucyjnej, oraz w piśmie dodatkowym zażądany przez Trybunał. Rozważania Trybunału zaprezentowane w zaskarżonym postanowieniu mają raczej charakter teoretyzujący, akademicki i nie wytrzymują krytyki w kontekście konkretnego, (praktycznego) stanowiska Trybunału zawartego w wyroku SK – 14/12 dotyczącego, jak wyżej podniosłem, problemu analogicznego, a

co najmniej bardzo zbliżonego do będącego przedmiotem niniejszej sprawy. W tamtej sprawie (SK – 14/12) Trybunał nie dostrzegając przeciwwskazań w przyjęciu skargi do rozpoznania. Tymczasem obecnie Trybunał wdaje się w teoretyczne rozważania prawne, co może sprawiać wrażenie, że w istocie unika konfrontacji z konkretnym wydanym już wcześniej przez siebie orzeczeniem SK – 14/12, w którym to nie dostrzeżono problemów opisanych w zaskarżonym postanowieniu, a powołane tam (jako naruszone) przepisy Konstytucji Skarżący powołał także w niniejszej skardze. Zatem kwestia niezgodności przepisów (czy też stanu prawnego w postaci braku przepisów) z postanowieniami konkretnych przepisów Konstytucji, wskazanych przez Skarżącego w niniejszej skardze konstytucyjnej, w świetle wyroku Trybunału SK – 14/12, nie budzi wątpliwości. Skarżący oczywiście świadom jest faktu, że po zaistniałych w ostatnich latach, budzących co najmniej kontrowersje w środowisku prawniczym, zmianach składu i praktyki funkcjonowania Trybunału być może wykształca się tendencja do pomijania wcześniejszych poglądów Trybunału z konkretnych orzeczeń (znamienne, że w zaskarżonym postanowieniu w żaden sposób nie odniesiono się do wskazywanego w skardze i kolejnym piśmie Skarżącego kilkakrotnie wyroku SK – 14/12). Gdyby rzeczywiście tak było, to Skarżący uważa taką tendencję za nieuzasadnioną.

Załącz.

- odpis zażalenia X 3